

Orožnova knjiga je uravnana natanko po učnih načrtih za osemrazredne ljudske šole na Kranjskem. Zato pride »zvezdoznanski zemljepis« šele v III. delu na vrsto in v I. del se je le toliko sprejelo, kolikor je neobhodno potrebno v razumevanje druge zemljepisne stvarine. Iz istega vzroka so opisane neevropske zemljine nekoliko natančneje, razložena je tudi njih politična razdelitev in na konci pridejana tudi površina ter število prebivalcev važnejših držav. Tako dobijo učenci lahko vsaj občno sliko posameznih neevropskih zemljin in njih političnih razmer.

Gledé metode, po kateri je Orožnov zemljepis sestavljen, treba mi je le na kratko omeniti, da se je g. pisatelj ravnal po priznanih avtoritetah zemljepisne metodike in da se na vseh meščanskih šolah v Avstriji zemljepisje po istem načinu poučuje, kakor je v Orožnovi knjigi predmet izbran in razdeljen. Induktivna metoda in pridejane naloge za ponavljanje pospešujejo najbolj zemljepisni pouk. Sicer pa g. pisatelj sam opozarja v uvodu na svojo »Metodiko zemljepijskega pouka«, ki je ponatisnjena iz lanskega letnika našega lista.

Posebno hvalevredno je, da je g. pisatelj uvrstil v knjigo precejšnje število slik, katerih do sedaj, žal, še nismo bili navajeni v slovenskih zemljepisnih knjigah. In vendar so ravno slike, načrti in obrisi najboljši pripomoček nazornemu nauku, ki je jedino mogoče pri nerazvitem mišljenju nežne mladine. Jedna sama poteza na sliki ali obrisu več pové, kot cela stran še tako natančnega opisovanja. Knjigi uvrščene slike so pa tako pripravljene, da jih lahko posname vsak učenec, ki se je učil v nižjih razredih le količkaj risati, in da jih lahko prerise v svoj zvezek, posebno ako jih učitelj še jedenkrat pred njim nariše na desko.

Samo še na nekaj bi bilo treba paziti pri risanju takih skic. Kakor je namreč debelost črtek v zvezi s strmino obronka, tako je treba tudi poteze, ki pomenijo pogorje, tako uravnati, da bolj debele črte pomenijo višje pogorje, tanjše pa nižje. V tem oziru razločuje n. pr. vojaško-zemljepisni zavod na Dunaji trojno debelost potez: tanko za nizka pogorja, srednjo za srednja in debelo za visoka pogorja. V podanih načrtih pa moti natančnejšega opazovalca, da je n. pr. Zmajevo pogorje z debelejšo črto zaznamovano, nego Kilima Ndzaro in Kenia, ali pa je Jünling bolj krepko zarisan, nego Himalaja (Čingan je popolnoma izostal). Dobro bi bilo tudi visoke planote zaznamovati s klinastimi črtkami, kakor to dela omenjeni vojaško-zemljepisni zavod.

Velika prednost Orožnovega zemljepisa je, da podaja obširen in natančen pouk o čitanji in razumevanji zemljevidov, ki so poglavito sredstvo pri po-

učevanji zemljepisa. Prva stvar je, da se učencu razloži, kaj pomenijo dogovorjena znamenja in da se mu pové, zakaj se strmine označujejo bolj temno, položni obronki pa bolj svetlo. Kakor hitro se učencu to le jedenkrat pokaže in na tabli nariše, potem ne bode on tega nikoli več pozabil in na vsaki karti, ki mu jo daš v roko, ti bode koj pokazal, kje je ravnina, kje položenost in kje strmina. Ravno tako je treba tudi vse druge znake učencu pokazati in če mogoče tudi povedati, zakaj se ta ali oni predmet tako ali drugače zaznamuje.

Omeniti mi je le še nekaj gledé pisave tujih imen. Da mora ta pisava v knjigah namenjenih slovenski mladini biti jedino le fonetična, to se samo po sebi umeje, ker meščanski učenci ne poznajo dobro niti nemškega pravopisa, kamoli francoski ali angleški. Vender mora pri tej pisavi neka doslednost vladati in če že pišem Nikaragua, Kuba, Jamaika, zakaj naj bi ne pisal potem tudi »Kostarika, Puerto Riko« itd. (str. 62)?

To pa niso nedostatki knjige, ampak le nedoslednosti, ki bodo kmalu izginile iz naših šolskih knjig. V svoji celini je Orožnov zemljepis tako izvrstna in praktična knjiga, da jo bodo višje oblasti gotovo potrdile za šolsko rabo in da bode služila kot prekorišten pomoček pri poučevanji zemljepisa. Pa tudi priprost Slovenec se bode iz nje naučil veliko zanimivega in za življenje potrebnega, tako da jo lahko priporočamo vsakemu z najboljše vestjo. S. R.

„Mladi učitelj“. Napisao Davorin Trstenjak. L. Hartman (Kugli i Deutsch, Zagreb).

Knjiga z gorenjim naslovom je jedna izmed najlepših cvetok hrvatske pedagogične književnosti. Namenjena je osobito učiteljstvu, a v drugi vrsti tudi roditeljem. Razdeljuje se v občni in posebni oddelek. V prvem oddelku govori o svojstvih in dolžnostih učitelja, o deci, o postopanju z deco, o notranjem življenju in delovanju šole. A tu nam ne podaja pisec suhoparnih pedagogičnih pravil, marveč nam ognjevito pripoveduje o vsem tem, tako da čitatelj lahko razvidi, kako toplo mu bije srce za njegov vzvišen poklic. V drugem delu pisec kaže, kako se imajo razne discipline v šoli obravnavati in to v prvem šolskem letu.

Tu so praktične obravnave iz nazornega pouka, verouka, čitanja, pisanja, računstva, petja, deških narodnih iger in telovadbe. Za vse te predmete nahajamo prav uzornih primer izvršenih po zahtevah sedanjega metodičnega napredka. Iz nazornega pouka je 30 zares krasnih primerov, a nič manj mojstersko niso izpeljani primeri iz ostalih predmetov. G.

Naši dopisi.

Z Notranjskega. Gospod urednik! Oziraje se na spis »Slovensko učiteljstvo o novem letu« v I. šte-

vilki letošnjega »Učit. Tov.« hočem tudi jaz, nadučitelj uvrščen v II. plačilni razred, podkrepiti oni izvrstni

spis ter dokazati s številkami, da celó učitelj, ki stoji na 2. klinu plačilne lestvice, ne more s svojo plačo izhajati, ako ima obilno družino in mora takorekoč na golih krajevarjih živeti, kako le oni z mnogobrojno obitelji, a nižjo plačo! Kako bridko mu je p. i. sreci, ako zre v prihodnost!

Račun letnih stroškov nadučitelja, ki ima ženo in 6 nepreskrbljenih otrok, izmed katerih je eden deček dijak:

Za hrano 7 osobam povprečno na dan 1.40 gld.	
Na leto	511 gld. — kr.
» za drva	33 » 40 »
» za svečavo	7 » 68 »
» za razna društva	16 » 60 »
» za knjige, časopise, poštnino, kolek, popir in drugo pisalno orodje	18 » 84 »
» milo, žveplenice in črnilo, za čevlje in druge malenkosti	12 » 52 »
» za kuhinjsko posodo in orodje	2 » — »
» za igle, konec itd.	1 » 26 »
» dvema sinovoma vojakoma kot podpora	20 » — »
» za dijaka	154 » 45 »
vкуп	777 gld. 75 kr.

Primerjaje te stroške z njegovo letno plačo, ki znaša z vsemi dokladami vred čistih 821.35 gld., ostaja učitelju še 43.60 gld. za perilo, obleko in obutev. S temi goldinarji pa ni mogoče sebe in družino stanu primerno oblačiti. Tudi ne sme niti on, niti kdo v družini bolan biti, ne sme nobeden v hiši umreti, ne sme biti ženitvanja v družini, ne sme nič ubogajne podariti, ne sme se nikamor voziti in nikdar v kako družbo ali k zabavi iti, kjer bi bilo treba kak groš plačati itd.

Vsak nepristranski človek in vsaka razumna gospodinja mora priznati, da so navedeni stroški gotovo tako umerjeni, da skoro ne morejo nižje biti.

Z navedenim računom hočemo dokazati, da učitelji niso še dovolj plačani, zlasti oni zadnjih dveh plačilnih razredov ne, ker ako ima tak učitelj obilno družino, se pri njem gotovo uresniči, kar je jekokrat nekdo rekel: »Die Magenwände reiben sich«. — Vsakemu učitelju je neobhodno potrebno, da ima veljavo pri ljudeh. Uhožčina in vedna skrb, kako se bo živel, odvraca od učitelja vse tiste lastnosti, katere so mu v njegovem stanu zelo potrebne. Učitelj mora z veselim obrazom med učence stopiti in vedno vselega lica in srca biti. A kako more to učitelj storiti, ki je v bedi in nadlogah in če ve, da poleg vsega truda in napora ter zvestega spolnjevanja svojih dolžnostij mora vendarle pomanjkanje in siromaštvo trpeti, za višjo odgojo in izobrazbo svojih otrok ne more pa nič storiti.

Dragi bratje učitelji! Usoda nam še ni mila; torej čakajmo in trpimo — zlasti učitelji nižjih plačilnih vrst; pa tudi trkajmo in prosimo!

Nam se bode morebiti predbacivalo, da smo nezadovoljni ljudje, ki nimajo nikdar dovolj; mi naj si svojo usodo tako ali tako na pošten način izboljšamo! Kdor tako govori, gotovo še ni skusil, kaj se pravi, bojevati se s skrbmi za vsakdanji živež ter imeti križe, nadloge in britkosti. Nekateri učitelji so orglavci, občinski pisarji itd., da si s tem svojo existenco zboljšajo. A to je le tu pa tam mogoče in nič gotovega, ker traja le od danes do jutri. — § 55., točka 1. državnega šolskega zakona se glasi med drugim: »Die Minimalbezüge sollen so bemessen sein, dass Lehrer frei von hemmenden Nebengeschäften ihre ganze Kraft dem ert Berufe widmen und auch eine Familie den örtlichen Verhältnissen gemäss erhalten können«. — In kako to izgleda v resnici! Morebiti tudi kdo poreče, da se na deželi cenó živi in lažje izhaja, nego v mestu. To ni vselej in povsod resnično. Na deželi moramo čestokrat, ako bivamo v bližini mesta, vse tako plačati, kakor kdo zahteva; v mestu se pa vsled konkurence lahko prebere ter gre tja, kjer se živila ceneje dobé. Pisatelju teh vrstic je dobro znano, da se veliko živil v bližnjem mestu ceneje dobi nego v vasi, t. j. v njegovem službenem kraju. Da bi si pa človeka najemal, ki bi mu iz mesta donášal vsakojake reči, to zopet ne kaže.

Gospodje, ki poznate naše razmere in imate našo boljšo hodočnost v rokah, poslušajte tožbe in prošnje učiteljstva!

Res je, da se je v zadnjem času precej storilo za izboljšanje učiteljskih plač, zlasti oni učitelji morejo zadovoljni biti, ki so bili toliko srečni, da so prišli v I. razred; a teh je malo število. Zato pa gotovo vse učiteljstvo v veseli nadi živi in upa, da se bodo merodajna oblastva blagohotno ozirala na predlog deželne učiteljske konferencije, namreč zvišanje odstotkov prvih treh plačilnih vrst in pomikanje učiteljev v višje plačilne vrste po službenih letih, da se tako vpelje nekaki »status«. Potem bi imeli vendar upanje, da čez kaj let pridemo v boljši položaj. B—č.

Iz kamniškega okraja.* (Nova šola.) Vsacega rodoljuba mora boleti, ako bere vsakoletna uradna poročila o solstvu in vedno mora čitati, da je zopet kranjska dežela med onimi, ki imajo tisoče otrok brez pouka. Zato me pa vselej razveseli, ako berem o ustanovitvi kake nove šole in radi tega sem se tudi z veseljem prijel tega poročila.

V severovzhodnem delu kamniškega glavarstva, med srednjim in južnim odraskom kamniških planin »prelepa je moravska dolina!« Tako poje narod o metropoli moravske župe, in prav ima, ker vas leži v lepi, rodovitni dolini, posejani z mnogimi vasi in obdani s kamniškimi planinami. Na njih vrhuncih z

* Zaradi pomanjkanja prostora zakasnelo. G. dopisnik naj nas oprostí. Ured.

ne 400 m presežajočo relativno višino, blišče se cerkve podružnice. Med njimi je jedna imena Sv. Trojice, katera je od Moravé proti severo-zahodu, kjer je dolina zvezana z dobsko in mengeško ravnino.

Tukaj, akoravno je najmanjša podružnica, imajo lep župni dvorec in sedaj tudi novo zidano šolo, katero je 30. grudnia 1891. l. svečano blagoslovil moravski preč. g. dekan in nadžupnik Tomaž Kajdiž.

Že prejšnji dan je oznanjal pok topičev, da bode prihodnji dan nekaj posebnega za Sv. Trojico; drugi dan čul si pok brez prenehajaja. Ob 1/2 9. uri je bral preč. g. dekan slovesno sv. mašo, katere so se domačini in drugi bližnji župljani udeležili. Po končani sv. daritvi je šel iz cerkve sprevod; šolska mladina, g. dekan z asistenco 3 duhovnikov (g. župnik dobski, g. kapelan dobski in g. beneficijal vrhpoljski) in za njimi ostala množica. Med blagoslovom poslopja so peli pevci Jenkovo »Molitev«.

Po opravljenem blagoslovu smo se zbrali gostje z domačini pri otrocih v šolski sobi, kolikor se nas je ravno moglo. Prvi je spregovoril g. dekan. V svojem spodbudnem govoru je pozdravil najprej preblagorodnega gospoda okrajnega šolskega nadzornika in visokorodnega g. barona Rehbacha iz Krumperka in ostale, zahvalivši vse, kateri so kaj pripomogli k ustanovitvi šole, izrekel nado, da bi se v tej šoli poučevalo po slovenskem geslu: »Za vero, dom in cesarja«, izročil šolsko mladino novemu učitelju g. Francišku Razpotniku in kazaje na očeta sedanje šole — na našega presvetlega cesarja, zaklical mu je trikratni »Živio!« na kar so pevci in vsi navzočni nandušeno zapeli cesarko pesem.

Po odpeti pesni je spregovoril gospod nadzornik Lovro Letnar, klicavši zaščitniku nove šole, presvetlemu cesarju trikratni »Slava«, in je v jako primernem svojem daljnem govoru polavalil Sv. Trojčane, kazaje, da se z vstrajnostjo in trdno voljo veliko naredi. Kajti, akoravno plačujejo le 600 gl. davka, vendar so z vstrajnostjo (katera jim je dobila podporo od presv. cesarja, sl. kranjske hranilnice in vis. c. kr. deželnega šolskega sveta), dovršili tako primerno šolsko poslopje, katero se kaže dvema tretjinama kamniškega glavarstva in naj je vsem trem tretjinam v vzgled. Oponinjal je nadalje občane, naj skrbé za svoje otroke s tem, da jih pošiljajo vedno v šolo in naj bodo v tesni zvezi s svojim g. učiteljem in vedno le s spoštovanjem o šoli govore, ker ako ta vez med šolo in hišo preneha, je vsak uspeh — zastoj.

Slednjčé spregovori pa še novi učitelj g. Fr. Razpotnik: Zahvali v imeni svojem in krajnega šolskega sveta vse, kateri so s svojo navzočnostjo pripomogli k tako lepemu uspehu današnje svečanosti in slednjčé tudi on opominja roditelje, naj pridno pošiljajo otroke v šolo in skrbé, da se bodo res kaj učili.

S tem je bil oficijelni del dovršen.

Preostaja mi še opisati drugi, ne manj zanimivi del. Krajni šolski svet je napravil na čast došlim gostom (katerih so se pa več nadejali, vsaj več učiteljev, kajti bili so le 4) primerno kosilo, pri katerem smo se zbrali v daljno zabavo. Tudi tu ni bilo brez govorov-napitnic. Prvi je napil g. nadzornik na presvetlega cesarja, g. dekan učiteljstvu, g. nadzornik slogi med duhovstvom in učiteljstvom, g. Bernik vrlim moravškim pevcem, g. Toman je napil pa občé pri-ljubljenemu g. nadzorniku in njegovim bližnjim sorodnikom, rekši, da imajo vsi učitelji kamniškega okraja jednak čut spoštovanja in ljubezni do njega in njegovih sorodnikov.

Popoldne so kmalu začeli odhajati gostje, vsak pač z zadovoljnostjo o tej za krajevne razmere prelepi slavnosti.

Naj opišem k sklepu še šolsko poslopje, katero nima velike zunanje podobe, a je prav primerno razdeljeno. Proti jugo-zahodu obrnena šolska soba je prav primerno opravljena. Ravno tako primerno je učiteljevo stanovanje, katero zavzema nasprotno stran, obstoječe iz dveh sob in kuhinje; klet je pa v skalo vsekana. Okoli šole je še prostor, kjer se bode naredil šolski vrt.

Šola stoji kakih 400 m nad morjem in ima razgled po gorenski ravnini, od koder se vidi baje 128 cerkev. Sv. Trojčani so lahko ponosni na svojo zgradbo in naj bi bili v posnemovalen vzgled sosednim Vrhpoljcem, kateri imajo šolski pouk, a nikakega šolskega poslopja.

— i —

Z Dobrove. V 3. št. »Učit. Tov.« čitam, da namerava g. Ravnikar priobčevati v »Učit. Tov.« prevod Komenskega »Didaktike«. Prav pametna misel. Vender pa se drznem nekaj svetovati.

Zgoraj imenovani prevod naj bi se ne tiskal med drugim gradivom v »Učit. Tov.« samem, temveč izhajal naj bi kot priloga. Ker pa pravite v ravno isti številki — v listnici namreč — da ne morete izdati večjega lista, ker bi radi preostanek porabili za bodoči »učiteljski dom« — s čimur se tudi popolnoma strinjam — naj bi se list tako tiskal, da bi bila srednja dva lista potiskana s prilogo, katera bi se potem lahko izrezala. Tako ima letos »Kmetovalec« na srednjem listu prilogo »Vrtnar«. Na ta način bi imeli vsi naročniki »Učit. Tov.« ob jednem tudi še posebno knjižico: »Komenskega Didaktiko«.

Menim, da bi se dalo to prav lahko izvršiti in upam, da bi bili tudi vsi naročniki »Učit. Tov.« s tem zadovoljni.

Da bi se prepričali, bi li ugajalo to p. n. naročnikom, ponatisnili bi moj list v prihodnjo številko »Učit. Tov.« ter pristavili, naj vsi, ki so s tem zadovoljni, to po dopisnicah Vam naznanijo. *J. Novak*

Opomnja uredništva. Ker je naša želja, da pri uredovanju ustrezamo željam gg. tovarišev, prosimo izjav o nasvetu g. dopisnika.

S Krasa. Prečitavši uvodni članek »Divide et impera« v goriški »Novi Soči« z dne 5. svečana t. l. št. 6 sem si mislil, ta list nima več v svoji deželici slastnih koščic, kajti obral je marsiktero, tudi najtršo in pobožal več maziljencev, ali kakor se je svoječasnno javilo, potegnil krinko raz obraz, dakle treba v Ljubljano. V Gorici je vse v najlepšem redu, zato treba urediti kranjske učiteljske razmere!?

V tem članku je g. dopisnik mahal z gorjačo po g. uredniku »Uč. T.« in ljubljanskih »kolovodjih«. Hm! Njegova misel je: »Učiteljski Tovariš« naj se unakne »Popotniku«, „Slovensko učiteljsko društvo« »Zvezi«, tedaj ne bode razdora. Glede razdora ima g. pisatelj zdrave nazore, a pomisliti bi vendar moral, da ga niso provzročili ljubljanski učitelji. Vedeti bi moral, da kranjski oziroma ljubljanski učitelji v zbo-

rovanji »Zveze« niso mogli se strinjati z drugimi slovenskimi kolegi, ko so hoteli, da naj »Učit. Tov.« preneha in da glasilo »Zveze« postane »Popotnik«. Tedaj oče naj se sinčku na ljubav spravi s pota!?

To bi bila moralna zausnica ljubljanskemu učiteljstvu, osobito velezaslužnemu uredniku g. A. Praprotniku, kojega niso smeli ljubljanski kolegi pustiti, da bi se mu iz rok izvil »Uč. Tov.« po 30letnem trudopolnem delovanju.

Naj ne misli g. dopisnik uvodnega članka »Nove Soče«, ker se niso pustili preplašiti »Zvezi« in »Popotniku«, da kranjski učitelji rujejo proti »Zvezi«, marveč jo podpirajo, akoravno skrbe tudi za svoje društvo in glasilo. Čemu tedaj stezate g. dopisnik svojo strupeno ost v ljubljansko-kranjske učiteljske razmere in sanjavo napadate zaslužne osebe?

Društveni vestnik.

„Narodna Šola“. V seji »Narodne Šole« z dne 26. prosinca t. l. se je rekonstituiral društveni odbor za bodoče poslovno leto. Po nasvetu društvenega odbornika Franciška Raktelja se je volil predsednikom dosedanji predsednik g. Feliks Stegnar, podpredsednikom g. Andrej Žumer, blagajnikom g. Matej Močnik in tajnikom g. Jožef Cepuder, Andrej Praprotnik, Francišek Raktelj, Ivan Tomšič, Francišek Bahovec in Francišek Praprotnik pa društvenimi odborniki.

Pri drugi točki dnevnega reda je omenjal g. predsednik še jedenkrat dohodkov in stroškov »Narodne Šole« iz leta 1891., rekoč, da je nad 100 šol poslalo »Narodni Šoli« svoja vplačila, ki znašajo skupaj 473-31 gl. Zato so prejele vračila v šolskem blagu za 807-53 gl. Dalje je 34 učiteljev vložilo 85-60 gl., za kar so prejeli vračila v blagu za 193-89 gl. Brezplačne podpore so dobile 4 šole v znesku 24-06 gl. Vrednost vsega razdeljenega blaga pa je bila 1025 gl. 48 kr. Ako se k vplačilom prištejejo še ostanek minolega leta z 235-65 gl., darovi s 23 gl. in pol-

letna ustanovna šola v Sodražici 10 gl., znašajo vsi dohodki 827-56 gl. Ker je pokritih stroškov dosedaj 814-49 gl. ostane v blagajnici še 13-07 gl. Natančen pregled dohodkov in stroškov pa je bil itak že tiskan v zadnji številki »Učit. Tov.« minolega leta.

Za tekoče leto se je sklenilo prositi sl. kranjsko hranilnico, sl. mestni zastop ljubljanski in druge denarne zavode po deželi večjih denarnih podpor, ker se število rednih šol vedno množi in se z dosedanji prispevki, koje je dobivala »Narodna Šola« od teh korporacij, ne more izhajati in ne ugoditi preobilnim prošnjam učiteljskim za podporo iz društvene zaloge. Želeti bi bilo torej, da bi gg. tovariši po deželi delali na to, da pomnože število podpornih članov »Narodni Šoli«.

Saj se nahajajo še vedno radodarni in šoli prijazni ljudje. Treba je slednje le v pravem času nagovoriti in jim v živih besedah na srce polagati blag namen »Narodne Šole«. Prav lepo priliko za to imajo ravno v sedanjem predpustnem času pri raznih shodih in veselicah.

Tajnik.

Vestnik.

Osobne vesti. Po kratki bolezni je dne 6. t. m. umrl g. Anton Rozman, učitelj v Žabnici. Nekrolog prihodnjic.

Pohvala in priznanje. C. kr. deželni šolski svet kranjski je izrekel na podstavi poročila c. kr. deželnega šolskega nadzornika učiteljstvu javnih in zasobnih ljudskih šol ljubljanskih za povoljne in tu pa tam tudi izvrstne učne uspehe in poleg tega še učiteljstvu in vodji l. mestne deške ljudske šole za prireditve razstave učil ob priliki deželne učiteljske konferencije svojo pohvalo in priznanje. Jednako pohvalo odnosno priznanje je dobilo tudi učiteljstvo ljudske šole v Postojini.

Za Komenskega koncert se je doslej oglasilo čez 60 udeležencev. Najbolj primanjkuje sopranistovk in prvih tenoristov. Kdor se še ni oglasil, naj to v kratkem stori, da se bodo naročile note.

Šolska delarna. Dne 1. t. m. se je otvorila šolska delarna na c. kr. rudarski šoli v Idriji. V ta namen je vis. c. kr. ministerstvo za poljedelstvo dovolilo za napravo orodja, lesa in popirja vsoto 423 gl.

Odobrena knjiga. Visoko c. kr. naučno ministerstvo je odobrilo šolsko knjigo »Prva nemška slovnica in prvo nemško berilo za slovenske ljudske šole«, sestavili A. Praprotnik, A. Razinger in A. Žumer. Knjiga je namenjena za tretje šolsko leto na tistih tri- in večrazrednicah, na katerih se nemški jezik poučuje kot drugi deželni jezik. Knjiga se bode sedaj tiskala, tako da se bode mogla prihodnje šolsko leto že vpeljati, na kar opozarjamo okrajne učiteljske konferencije.

Zahvala. Slavno društvo »Narodna šola« je blagoizvolilo poslati za ubožno šolsko mladino tukajšnje